

«Den zestienden», sprak de Zevenslaper.

«Schrijf dat op», zei de Koning tot de Jury, en de Juryleden schreven alle drie data op hunne leien, telden ze toen op en herleidden daarna het bedrag tot guldens en centen.

«Zet je hoed af!» zei de Koning tot den Hoedenmaker.

«'t Is mijn hoed niet», zei de Hoedenmaker.

«Dan heb je 'm gestolen!», riep de Koning uit, terwijl hij zich tot de Jury wendde, die dadelijk het feit opteekende.

«Ik heb enkel hoeden om ze te verkoopen», voegde de Hoedenmaker er ter verklaring bij. «Ik heb er geen van mij zelven. Ik ben een hoedenmaker».

Hier zette de Koningin haar bril op en begon den Hoedenmaker strak aan te kijken, die nu bleek en onrustig werd.

«Leg getuigenis af», zei de Koning, «en wees niet zoo zenuwachtig, of ik laat je oogenblikkelijk ter dood brengen».

Deze woorden schenen den getuige niet veel kalmer te stemmen. Hij stond nu op dit, dan weer op dat been, keek angstig naar de Koningin en beet in zijn verwarring een groot stuk uit zijn theekopje in plaats van dit van zijn boterham te doen.